

DOĞANÇAY MÜZESİ 17. İSTANBUL ORTAOKULLAR RESİM YARIŞMASI

Açılış: 1 Şubat 2022 Salı, Saat: 14.00

Sergi: 1-9 Şubat 2022

Beyoğlu Belediyesi Başkanlık Binası

Sanat Galerisi

BEYOĞLU
BELEDİYESİ

САНАТНАПЕ

DURAN
DOĞAN

Doğançay

Doğançay Müzesi 17. İstanbul Ortaokullar Resim Yarışması

Büyük Jüri

Süleyman Saim Tekcan
Beral Madra
Vasıf Kortun
Mehmet Lütfi Şen
Gökşen Buğra

Ön Eleme Jüri

Maide Kasapoğlu
Gülşah Çalık
Ömer Aydın
Hamza Algül

Yarışma Düzenleme Komitesi

Mehmet Lütfi Şen
Maide Kasapoğlu
Pınar Kürkcü

Tasarım

Maide Kasapoğlu

BEYOĞLU
BELEDİYESİ

SANAT
HANE

DURAN
DOĞAN

50 yılı aşkın sanat hayatı boyunca elde ettiği büyük birikimlerle 2005 yılında hiçbir destek almadan inisiyatifle Doğançay Müzesi'ni kuran merhum sanat adamı Burhan Doğançay, bilhassa gençlerin kendilerini ifade edebilmeleri ve kültürle direkt temas kurabilmelerine büyük önem veriyordu. Bu nedenle başlatılan, aynı zamanda bir eğitim süreci olan 'Doğançay Müzesi İstanbul Ortaokullar Resim Yarışması' ile vefatına kadar büyük bir titizlikle ilgilendi. Yorgunluk bilmeden bu yarışmada kendilerini gösterme imkânı bulan gençlerin üzerine düştü. Ortaya koyduğu inisiyatifin bana göre bir mânası da, bayrağın devralınarak yeni sanatçıların yetişebilmesi için gösterilen fedakarlıkların kesilmeden sürmesi yönünde barındırdığı güçlü mesajdı.

Bütün büyük sanat adamları bir gün elbet kendilerini var eden kültür ortamına koşulsuz bir geri dönüş yapmak; yani birikimlerini öyle ya da böyle bir şekilde geriden gelenler ve toplumla paylaşmak ister. Merhum sanat adamımız Burhan Doğançay da kurduğu Doğançay Müzesi ve bu Müze etrafında geliştirilen fikir ve projelerle üzerine borç bildiği fedakarlıkları kat be kat gösterdi. Şimdi sıranın bizde olduğunu düşünerek bu vasiyete sahip çıkıyor ve gençlerin sanatla buluştuğu bu eğitim projesine katkı sunuyoruz.

Doğançay Müzesi 17. İstanbul Ortaokullar Resim Yarışması'nda ilk sekize giren gençlerimize ödülleri teslim edileceği tören ve sergi, Beyoğlu Belediyesi Başkanlık Binası Sanat Galerisi'nde gerçekleşeceği için kendimizi ayrıcalıklı ve şanslı addediyoruz. Sanat eleştirmeni, küratör Beral Madra, küratör Mehmet Lütfi Şen, küratör Gökşen Buğra, ressam Süleyman Saim Tekcan ve sanat eleştirmeni-küratör Vasıf Kortun'dan oluşan Büyük Jüri tarafından değerlendirilmeye tabi tutularak dereceye giren ve girmeyen bütün gençlerimizi tebrik ediyor ve önlerinde duran uzun yaşamlarında elde ettikleri bu önemli tecrübenin hayırlara vesile olmasını temenni ediyoruz.

HAYDAR ALİ YILDIZ
BEYOĞLU BELEDİYE BAŞKANI

Burhan Doğançay millet için en önemli unsurun kültür olduğuna inanarak, 50 yılı aşkın sanat hayatı boyunca elde ettiği birikimlerle Doğançay Müzesi'ni kurdu. Doğançay Müzesi'nin kuruluş gayelerinden birisi ve en önemlisi, bütün dünya müzelerinde olduğu gibi Türkiye'de de gelecek nesillerin eğitim, kültür ve sanat bilgili olarak yetişmelerine katkı sağlamaktır.

Dünyanın neresinde olursa olsun başarılı olmuş insanlarımızın, yetiştikleri bu topraklara bir değer katmakla yükümlü olduklarına inanarak, bütün bu düşüncelerden hareketle, Burhan Doğançay'ın çabaları doğrultusunda kurduğu, herhangi bir sponsor desteği almadan ayakta duran Doğançay Müzesi, müzelerin ana görevlerinin eğitim, kültür ve sanat olması gerektiği düşüncesinden hareketle çeşitli projeler geliştirmekte, halkın, özellikle de çocukların bir eğitim ve kültür ortamı içerisinde sanatla buluşmalarını sağlamaktadır.

Bu sebeple Doğançay Müzesi, 2005 yılında, kuruluşundan hemen sonra, başlatmış olduğu ocuk resim yarışmalarını büyük bir özenle günümüze kadar sürdürmüştür. Burhan Doğançay'ın ihtimam ve titizlikle srdrdğu ve İstanbul çocuklarına kazandırdığı bu kültürel değerini aynı titizlikle sürdürmenin çabası içindeyiz.

DOĞANÇAY MÜZESİ

**DOĞANÇAY MÜZESİ 17. İSTANBUL ORTAOKULLAR
RESİM YARIŞMASI**

DERECE ALAN ÖĞRENCİLER

Birinci: Ayaz Toprak Ablak

İkinci: Nazlı Gözitok

Üçüncü: Orhan Ferkan Aydeniz

Mansiyon

Sümeyye Eslem Dikbaş

Defne Şahlanan

Naz Peri İrem Kurt

Sophie Tarhan

Sılanur Tokuroğlu

BİRİNCİ AYAZ TOPRAK ABLAK

4

Mavi ve Beyaz, kağıt üzerine akrilik boya, 35 x 50 cm

İKİNCİ: NAZLI GÖZÜTOK

Yalnız Bank, tuval üzerine yağlı boya, 25 x 35 cm

ÜÇÜNCÜ: ORHAN FERKAN AYDENİZ

Son Bakış, kağıt üzerine karışık teknik, 21 x 24 cm

7 MANŞİYON- SÜMEYYE ESLEM DİKBAŞ

Peyzaj Çalışması, kağıt üzerine guaj boya, 25 x 35 cm

MANŞİYON: DEFNE ŞAHLANAN

8

Akdeniz, kağıt üzerine sulu boya, 50 x 35 cm

MANŞİYON: NAZ PERİ İREM KURT

Sular Yükselirken, kağıt üzerine karışık teknik, 35 x 50 cm

MANŞİYON: SOPHIE TARHAN

Rüya Ağacı, kağıt üzerine siyah pilot kalem, 50 x 35 cm

MANŞİYON: SILANUR TOKUROĞLU

Hayatın İki Yüzü, kağıt üzerine keçeli boya, 35 x 50 cm

**DOĞANÇAY MÜZESİ 17. İSTANBUL ORTAOKULLAR
RESİM YARIŞMASI**

**SERGİLENMEYE DEĞER
BULUNAN ÖĞRENCİLER**

Zeynep Saygılı - Ahmet Emir Yükselten - Aslı
Arslan - Elif Zorlu - Mehmet İnalı - Eleni
Taimaskhanova - Elif Kurmalı - Aldıyar Shyrynkhana
- Anna Melisa Kahraman - Esila Torgut - Tuana
Torgut - Arel Alyanak - Safiye Sapancı - Yetiş Arda
Köse - Nergis Ferit - Ali Hamza Herdan - Merve
Akdag - Arda Can Kayacan - Belkıs Ete - Asude
Nur Serdar - Sevilay Aydın - Mustafa Pala - İncisu
Yeşilgöz

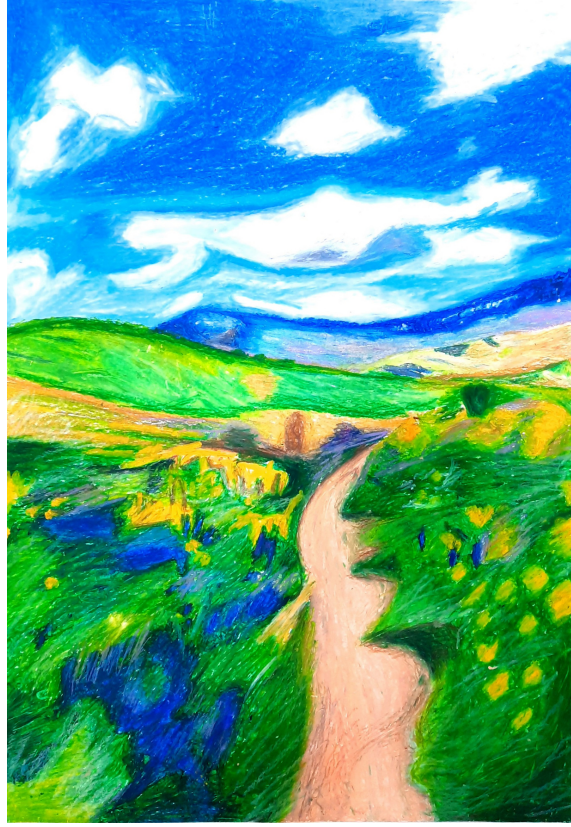
Zeynep Saygılı

Kadın, kağıt üzerine kuru boya, 42 x 29,5 cm
Hırka-i Şerif Ortaokulu

Ahmet Emir Yükselten

Uğur Böcekleri, tuval üzerine akrilik boya, 30 x 30 cm
Özel Nun Ortaokulu

Aslı Arslan

Doğa Yolu, kağıt üzerine yağlı pastel, 50 x 35 cm
Enderun Yetenekli Çocuklar Merkezi- Mehmet Akif İnan Ortaokulu

Mehmet İnalı

Buzulların Sessizliği, tuval üzerine karışık teknik, 50 x 35 cm
Çamlıca Bilfen Ortaokulu

Eleni Taimaskhanova

Umutsuzluk, kağıt üzerine akrilik boya, 34 x 48 cm

Maçka Pakmaya Hüsamettin Ziler Ortaokulu

Elif Kurmalı

Dilek Tut, kağıt üzerine sulu boya, 50 × 35 cm

İstek Acıbadem Ortaokulu

Aldiyar Shyrynkhan

Korkusuz Doğa, kağıt üzerine sulu boya, 35 x 50 cm

Yunus Emre Ortaokulu

Elif Zorlu

Karanlıklar İçinde Parlamak, kağıt üzerine keçeli boya, 50 x 35 cm

Fatih Sultan Mehmet Ortaokulu

Anna Melisa Kahraman

İsimsiz, kraft kağıdı üzerine fügen, 35 x 50 cm
Darüşşafaka Ortaokulu

Sevilay Aydın

Monalisaya Bakış, kağıt üzerine keçeli boya, 35 x 50 cm
Fatih Sultan Mehmet Ortaokulu

Belkis Ete

Araf, mukavva üzerine akrilik boya, 34 x 47 cm
Özel Derya Öncü Ortaokulu

Asude Nur Serdar

Bebek Çeşmesi, kağıt üzerine kara kalem, 50 x 35 cm
Özel Nun Ortaokulu

Esila Torgut

Rengarenk, kağıt üzerine keçeli boya, 30 x 45 cm

Pendik Fatih Sultan Mehmet Ortaokulu

Safiye Sapancı

Sonbahar, kağıt üzerine pastel boya, 50 x 35 cm

İBB Evliya Çelebi Ortaokulu

Tuana Torgut

Yaşanan Renkli Hayatlar, kağıt üzerine keçeli boya, 45 x 35 cm

Pendik Fatih Sultan Mehmet Ortaokulu

Arda Can Kayacan

Binbir Surat, kağıt üzerine keçeli boya, 50 x 35 cm

Fatih Sultan Mehmet Ortaokulu

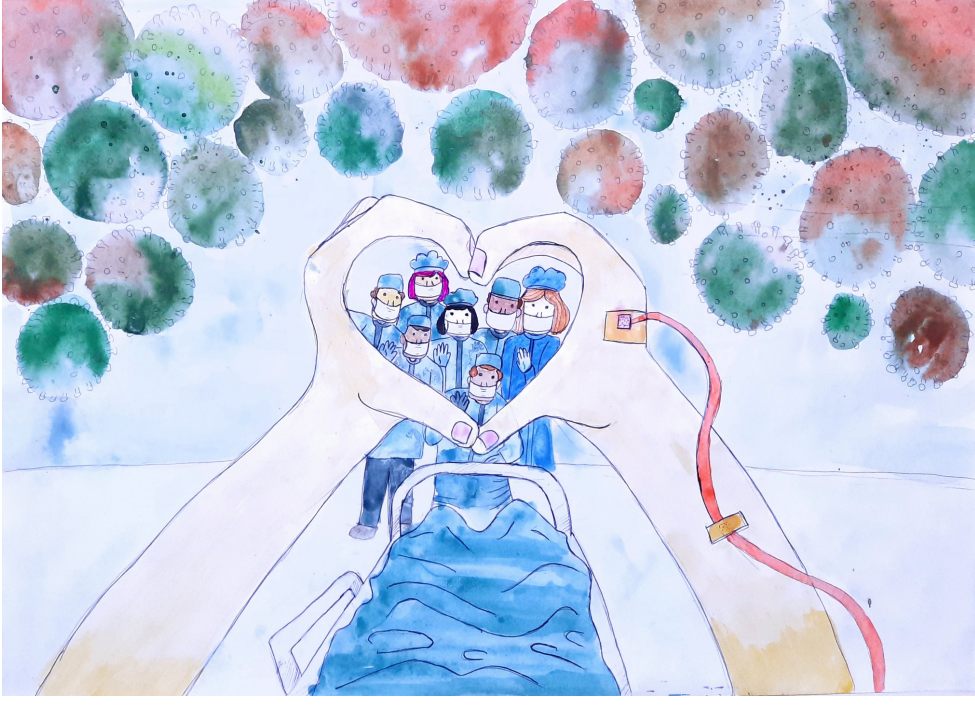
Arel Alyanak

Mitolojik Tanrıçam, kağıt üzerine karışık teknik, 35 x 50 cm
Özel Bahçeşehir Koleji Bakırköy Kampüsü

İncisu Yeşilgöz

Laleler, kağıt üzerine kuru boya, 47 x 35 cm
Hayriye Kayraklı Ortaokulu - Enderun Yetenekli Çocuklar Merkezi

Merve Akdağ

Covid-19 Kahramanları, kağıt üzerine sulu boya, 35 x 50 cm
Kağıthane Ali Fuat Cebesoy Ortaokulu

Ali Hamza Herdan

Aynadaki Ben, tuval üzerine akrilik boya, 50 x 35 cm
Esenyurt Bilim ve Sanat Merkezi

Nergis Ferit

Modern Art, poster boya, 36 x 29 cm
Dr. Ayla Savaş Ortaokulu

Yetiş Arda Köse

Help Me, kağıt üzerine sulu boya, 50 x 35 cm
Rifat Ilgaz Ortaokulu

Mustafa Pala

Ya Dışındadır Çemberin ya da İçinde, kağıt üzerine karışık teknik, 35 x 50 cm

İTÜ Geliştirme Vakfı Özel Beylerbeyi Ortaokulu

Safiye Sapancı

İsimsiz, pastel boya, 50 x 35 cm

İbb Evliya Çelebi Ortaokulu

**DOĞANÇAY MÜZESİ 16. İSTANBUL ORTAOKULLAR
RESİM YARIŞMASI**

DERECEYE GİREN ÖĞRENCİLER

Beyza Koç
Ayşe Zeynep Özer
Simgе Susup
Sabber Su Aydoğan
Naz Peri İrem Kurt
Irmak Zehra Öksüz
Beren Karasu
Nisan Duru Demirarslan

Zamanda Akan Yaşamlar, kağıt üzerine karışık teknik,
48 x 34 cm

AYŞE ZEYNEP ÖZER

Yeni Hayat Düzeni, kağıt üzerine akrilik ve sulu boya,
25 x 17 cm

Benim Renkli Dünyam, Hayvanların Özgür Hayatı, kağıt üzerine keçeli kalem, A4

SABBER SU AYDOĞAN

Doğada Mutlu Günler, kağıt üstüne karışık teknik,
35 x 50 cm

NAZ PERİ İREM KURT

Hayat Ağacı, kağıt üstüne karışık teknik, 35 x 50 cm

IRMAK ZEHRA ÖKSÜZ

Hayatın Anlamı, tuval üzerine akrilik boya, 35 x 50 cm

BEREN KARASU

Şimdi Hayat, Covid 19'un Yolculuğu, kağıt üzerine pastel boya ve akrilik boya, 35 x 50 cm

NİSAN DURU DEMİRARSLAN

Çiftlikte Hayat, kağıt üzerine pastel boya ve keçeli kalem,
35 x 50 cm

KRONOLOJİ

1929

İstanbul, Türkiye: Burhan Doğançay ünlü bir ressam ve orduda harita subayı olan Adil Doğançay ile eşi Hediye'nin üç çoğunun ilki olarak dünyaya gelir.

1933-50

Doğançay, dört yaşında çizim yapmaya başlar. Babası oğlunu bu konuda teşvik eder ve birlikte çizim yapabilmeleri için onu sık sık taşradaki iş gezilerine beraberinde götürür. Ankara'daki lise yıllarında tıpkı babası gibi çizim üzerinde yoğunlaşmış ünlü bir ressam olan Arif Kaptan'dan dersler alır. Ankara'da Gençlerbirliği takımında futbol oynar. Liseyi bitirdikten sonra Ankara Üniversitesi'ne kaydolur ve üniversitenin hukuk bölümünden diplomasını alır.

1950

Eğitimine devam etmek üzere Paris'e gider. Fransızca öğrenmek için birkaç ay, bir zamanlar Empresyonist sanatçılarıyla ünlü bir kıyı kasabası olan Honfleur'de kalır. Burada kasabanın takımıyla futbol oynar, resim yapar ve suluboya tablolarını Madame Boutiron'un balık dükkanında sergiler.

1951

Fransızcasını ilerlettikten sonra Paris Üniversitesi'nde ekonomi okumak ve La Grande Chaumière Akademisi'nde resim çalışmalarına katılmak üzere Paris'e geri döner.

1952

Yetersiz harçlığıyla geçinebilmek için İngiliz film Innocents in Paris'te Ronald Shiner'in dublörlüğü, Amerikan Yurdu'nda gece bekçiliği, barmenlik, hatta Amerikan kilisesinde yerleri süpürmek gibi ek işler yapar. Cité Internationale de Paris Universitaire deki Amerikan Yurdu'nda karma sergilerde yer alır. Danimarka'ya giderek orada Danimarka'da Tanımın Gelişimi ve Kooperatiflerin Rolü (Le Rôle de la Coopération et les Progrès de l'Agriculture Danoise) konulu doktora tezi için araştırma yapar. İsveç, Almanya, İsviçre ve İtalya'ya seyahat eder.

1953

Paris Üniversitesi'nde ekonomi doktorasını tamamlar.

1954

Sağ akciğerindeki kalsiyum birikimi operasyonla alınır. Paris yakınlarında bir sanatoryumda geçirdiği altı aylık iyileşme dönemi sırasında çevresinin suluboya resimlerini yapar. Kağıt üzerine yapılmış Paris'te Bahar II bu resimlerden geriye kalan örneklerden biridir. İyileştikten sonra bir süre Fransa' da seyahat eder. Marseille' den İstanbul'a dönerken bindiği Ankara, kendisini ilk başta Fransa'ya getiren gemidir.

1955

Ankara'ya dönerek Ticaret Bakanlığı'nda çalışmaya başlar. Ankara Sanatseverler Kulübü'nde babasıyla ilk ortak sergisini açar.

1957

Ankara Sanatseverler Kulübü'nde babasıyla ikinci ortak sergisini açar.

1958

Brüksel'deki Dünya Fuarı'ndaki Türk Pavyonu'nun direktörü olarak Doğançay, Monako Prensesi Grace, Belçika Kralı Baudouin, Hollanda Prensi Bernhard ve Hollanda Prensesi Beatrix gibi birçok ileri gelen isim ve ünlüyle tanışır.

1959

Ankara Sanatseverler Kulübü'nde babasıyla üçüncü ortak sergisini açar. Turizm Genel Müdürlüğüne atanır. Manila'da ki (Filipinler) XIV. Dünya Turizm Konferansı'nda Türkiye ve Ortadoğu'yu temsil eder. İşi gereği yurtdışı gezilerini sürdürür ve ilk kez ABD'ye gider.

1961

Ankara'daki 22. Devlet Resim ve Heykel Sergisi'ne beş resmi kabul edilir.

1962

Türk Turizm ve Enformasyon Ofisi Müdürü olarak New York'a gönderilir. Beşinci Cadde, 500 numaranın sekizinci katında geçen uzun ve yoğun günlere rağmen Doğançay, sanatına ayıracak zaman bulur; Manhattan silüetini resmetmek için gece geç saatlerde ofise döndüğü bile olur. Suluboya kent silüetleri beğeniyle karşılanır.

1963

New York'taki Washington Square Galleries' de. Jasper Johns, Andy Warhol ve Willem de Kooning gibi tanıdığı isimlerin de yer aldığı World Show sergisinde Türkiye'yi temsil eder. Çalışmalarında tekrarlayan bir motif olarak kent duvarlarını seçer ve Manhattan sokaklarında karşılaştığı duvarları kağıt yüzeyinde yeniden yaratır. Halen devam eden Genel Kent Duvarları Serisi böyle başlamıştır. Bu noktadan sonra Burhan Doğançay "duvar sanatı" terimini sanat dünyasının dağarcığına dahil etmek için çalışır.

1964

Doğançay, tüm zamanın resim yapmaya adanarak, ressam olmaya dair çocukluk hayalini gerçekleştirmek için görevinden istifa eder. Kolajları ve düzenlemeleri için ilham ve ham maddeyi New York sokaklarında aramaya başlar. ABD'deki ilk kişisel sergisini New York'taki Ward Eggleston Galerisi'nde açar. Sergi önemli bir başarı olsa da, eserler satılmaz. New York'u betimleyen 80 resimden oluşan koleksiyon için, New York Kenti Takdir Belgesi'yle ödüllendirilir. Solomon R. Guggenheim Müzesi Direktörü Thomas M. Messer ile tanışır ve dost olur. Doğançay'ı New York'ta kalıp şehrin zorluklarına göğüs germeye teşvik eden Messer in sanatçının kariyerinde önemli bir etkisi vardır.

1965

Seçilmiş konuları arasına kapılar da eklenir. Kapılar Serisi'ndeki çalışmalar tamamen sıfırdan yaratılmıştır, ancak bazılarında yıkım alanlarından alınmış buluntu objeler kullanılmıştır. New York suluboyaları Journal American dergisinin 3 Ocak ve 8 Ağustos sayılarına kapak olur. Afiş Panosu (1964), Solomon R. Guggenheim Müzesi koleksiyonuna dahil olur. Böylece Doğançay'ın ilk kez bir yapıtı bir müzenin kalıcı koleksiyonuna alınır.

1966

Bir başka New York suluboyası daha Journal American dergisinin 27 Şubat sayısına kapak olur. Kapılar Serisi kapsamında üç pencere yaratır. Bunların ikisi sonradan Münih'teki Pinakothek der Moderne, biri ise Minneapolis'teki Walker Sanat Merkezi tarafından alınır. Genel Kent Duvarları Serisi'nin bir alt grubu olan Sapak Serisi'ne başlar. Tuvale monte edilmiş ahşap panellerle ayırt edilen bu çalışmaların her birinde 'detour' (sapak) sözcüğü ve ileriye gösteren bir ok işareti görülür.

1967

Doğançay, New York'un çoğu metro istasyonunun graffiti sanatçılarının saldırısı altında olduğu bu dönemde New York Metro Duvarları Serisi'ne başlar ve istasyonların büyük bölümü yenilemeden geçinceye kadar 30 yıl boyunca devam eder.

1969

New York'taki Metropolitan Sanat Müzesi'nin 20. yüzyıl sanatı bölümünün şefi Henry Geldzahler, Doğançay'a Los Angeles'teki Tamarind Taşbaskı Atölyesi için burs verir. Doğançay burada, sınırlı sayıda 20 adet üretilen 10 taşbaskıdan oluşan Duvarlar V'in de dahil olduğu 16 taşbaskı gerçekleştirir.

1970

Doğançay New York'taki Bank Street Atölyesi'nde Duvarlar 70 için 15 taşbaskı gerçekleştirir (baskı sayısı 120).

1972

70'ler boyunca devam edeceği Hücum Serisi'nin ilk çalışmasını üretir. Hücum Serisi'nin ayırt edici özelliği, iki kat kağıtta alttaki katın üstteki yüzeye hücum ederek onu yırtması ve üstte kalan kağıdın kıvrımlarının çarpıcı bir üç boyutluluk izlenimi vermesidir. Bu seri, sonradan gelecek Kurdeleler ve Koniler serilerinin habercisidir. 70'lerin başında ortaya çıkan Kurdeleler Serisi, Doğançay'ın yıpranmış ve kirli kent duvarlarını gerçekçi biçimde betimleyen çalışmalardan, zarif ışık ve gölge oyunlarını barındıran daha rafine ve soyut bir yaklaşıma yönelişinin işaretidir. Kurdeleyi andıran yırtılmış kağıt parçaları görünürde duvardan dışarı fırlayarak, kaligrafik biçimleri andıran gölgeler oluştururlar. Doğançay, Aubusson duvar halıları ve Alucobond metal heykellerinde bu serinin imgelerinden yola çıkar. Duvarlara yapıştırılan afişlerin kenarları insan dokunuşları ve doğal şartlar nedeniyle

genellikle koni biçiminde içeri kıvrılır. Bu koniler, Doğançay'ın bu ikinci önemli ve özgün serisine ilham verir. Koniler Serisi'ndeki çoğu çalışma kolaj, fümaj (yanan bir mumdan çıkan isle yüzeyde iz bi rakma tekniği) ve tromp l'oeil (optik yanılgı) tekniklerini bir araya getirir. Gemi yelkeni biçiminde kağıt katmanları kullandığı Gemiler (1972-1978) adlı esprili bir kolaj serisi üretmeye başlar. Müstakbel eşi Angela Haussmann'la New York'taki Hotel Pierre'de düzenlenen Macar Balosu'nda tanışır.

1974

UNICEF, Doğançay'ın Ortaya Çıkış adlı yapıtını tebrik kartına basar.

1975

İsrail gezisi, Doğançay'ın Dünya Duvarları fotoğraf projesinin başlangıcı olur. Bu belgesel arşiv 100 ülkeden 30 bin duvarın fotoğrafını içermektedir.

1976

Türkiye'nin önde gelen galericilerinden Yahşi Baraz, Doğançay'ın 15 yıl sonra İstanbul'daki ilk sergisini düzenler. Sergi Türk sanat piyasasında bir devrim yaratır. Bunun bir nedeni de yapıtların uluslararası galeri fiyatlarından satışa çıkmasıdır. Ancak sergi çok başarılı olur ve tüm yapıtlar satılır. Sonradan 1993-2010 yılları arasında uzun bir dönem İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı'nın başkanlığını yapacak olan fotoğrafçı Şakir Eczacıbaşı, bu serginin Türk sanat ortamının olgunlaştığına işaret eden tarihi bir kilometre taşına dönüşeceğini tahmin eder. 1977'ye kadar İsviçre'de yaşar ve Dünya Duvarları projesi için seyahat eder.

1977

Zürih'teki J. E. Wolfensberger Grafik Atölyesi'nde Duvarlar 77 için dört taşbaskı gerçekleştirir. (Baskı sayısı 75).

1978

New York'a geri döner ve Angela Hausmann'la evlenir. Doğançay'ın Kurdeleler Serisi'nden başlıca eserleri New York'taki Gimpel & Weitzenhoffer Gallery'de düzenlenen kişisel sergisinde ilk kez izleyici karşısına çıkar.

1979

ABD vatandaşlığına kabul edilir ve Türk hükümetinin izniyle çift pasaporta sahip olur.

1982

Paris'teki Centre Georges Pompidou'da Dünya Duvarları projesinden doğan Les Murs Murmurent, ils Crient, ils Chantent (Fisildayan Duvarlar) adlı bir kişisel sergisi açılır. Walkemühle'de (Almanya), kayınpederi mühendis ve mucit Gerhard Hausmann'la birlikte alüminyumdan gölge heykeller üretmek için denemeler yapar. Tunus devlet televizyonunda yayınlanan Sanat ve Çevre adlı program için hazırlanan iki bölümlük graffiti ve kent duvarları belgeselinin bir bölümünde Burhan Doğançay'a, diğerinde Keith Haring'e yer verilir. Doğançay'ın Türkiye ve Polonya'da gördü duvarlardan ilham alan

Boyacı Duvarları Serisi'ne başlar. Buralarda evleri boyayan boyacılar, boya numunelerini, yanlarına metrekare fiyatlarını da yazarak duvarlar üzerinde test eder.

1983

İsviçre, Neuhausen am Rheinfall'daki Swiss Aluminium Ltd. in Araştırma ve Geliştirme Merkezi'nde ilk Alucobond Gölge Heykelleri üretilir. Fransa, Aubusson'da Raymond Picaud Atölyesi'nden Maitre Raymond Picaud ve oğlu Jean François ile tanışır. Doğançay'ın Kurdeleler Serisi'nin müthiş duvar halıları olacağını düşünerek sanatçıyı birkaç duvar halısı modeli yapmaya davet ederler. Jean-François Picaud, "Duvar halısı sanatı 21. yüzyılda liderini Burhan Doğançay ile bulmuştur" der. Ev & Ofis dergisinden Altın Palet Büyük Onur Ödülü alır.

1984

Raymond Picaud Atölyesi'nde dokunan, Doğançay'a ait ilk üç duvar halısı olumlu eleştiriler alır. Sonraki birkaç yıl içinde Raymond Picaud Atölyesi'nde 14 duvar halısı üretilir. Enka Sanat ve Bilim Ödülü'nü kazanır. Dünya Duvarları projesi için Kuzey ve Batı Afrika'ya gider.

1984-1986

New York'ta gökdelen inşasını fotoğraflarla belgeler. Manhattan'daki gökdelenlere tırmanmak ve demir işçilerini çalışırken görüntülemek için özel izin alır. Demir işçileriyle kurduğu dostluk onu 1986'da büyük bir onarım geçiren Brooklyn Köprüsü'ne götürür ve Doğançay, güvenlik ağılarıyla kaplanan köprünün fotoğraflarını çekme fırsatını elde eder. Hudson Hills Press'ten Paul Anbinder bu imgeleri çağımızda Brooklyn Köprüsü'ne verilen en güçlü ve en ciddi sanatsal tepki lerden biri olarak nitelendirir.

1985

McGraw-Hill tarafından yayımlanan haftalık yapı dergisi Engineering News-Record, Doğançay'ın çektiği Phillip Johnson'ın 'Lipstick Building' (Ruj Binası) fotoğraflarını 5 ve 19 Eylül sayılarına kapak yapar.

1986

Hakkındaki ilk monografi olan Doğançay, Roy Moyer'in editörlüğünde ve Thomas M. Messer'in giriş yazısıyla, New York'taki Hudson Hills Press tarafından, ertesesi yıl Hamideh Bayley Gallery'de açılacak olan Two Decades of Walls sergisine eşlik etmek üzere yayınlanır. Ankarada 1.Uluslararası Asya Avrupa Sanat Bienali'ne katılır.

1987

Koniler Serisi'nden Mimar Sinan, Muhteşem Çağ ve Mavi Senfoni yapıtlarıyla Birinci İstanbul Bienali'ne katılır.

1988

Doğançay, New York'un SoHo semtinde çok renkli, tuğla bir duvar görür. Duvarın üzerinde graffiti sanatçısının imzası olan GREGO yazısı vardır.

Tuğlaların gerçekte neden renkli olmadığını merak eden Doğançay, 2007 yılına kadar sürecektir olan ve renkli tuğlaların kullanıldığı GREGO Duvarları Serisi'ne başlar. GREGO, Doğançay'ın öteki kişiliğine dönüşür ve çalışmaları aracılığıyla duvarların nasıl yoldan geçenlere hitaben bir şeyler söylediğini göstermesine imkan verir. Dünya Duvarları projesi için Avustralya, Güneydoğu Asya, Uzak Doğu, Çin ve Doğu Avrupa'ya seyahat eder. Bir Fransız dergisi olan *Décoration Internationale*, Ekim ayı sayısının kapağında Doğançay'ın Aubusson duvar halılarında birine yer verir. Dünya Duvarları projesi için Orta ve Güney Amerika'ya seyahat eder.

1989

Şiki'nin Valparaiso kentinde düzenlenen IX. Uluslararası Sanat Bienali'ne katılır.

1990

1990'lar, Doğançay'ın sanat kariyerinin en üretken dönemlerinden biridir. On yılın ilk yarısında iki önemli seriye imza atar. Çifte Gerçeklik Serisi'nde buluntu nesnelere yapıta dahil ederek gölgelerin gerçek olup olmadığı ilk bakışta belli olmayacak biçimde ışık ve gölge oyunları yapar. Formula 1 Serisi'nde ise Formula 1 yarışları sırasında yarışçıların dikkatini dağıtmaması için kısmen siyah plastikle kaplanan Monako duvarlarından esinlenmiştir. Babası Adil Doğançay vefat eder. Dünya Duvarları projesi için Orta Amerika ve Küba'ya gider. KUNSTEN Modern Sanat Müzesi, Aalborg'un bir Doğançay kolajı almasının ardından Danimarka'da yayınlanan *Morgenavisen Jyllands-Posten* gazetesi sanatçıyı 'Collagens Mes ter' kolaj ustası olarak tanıtır.

1991

Dünya Duvarları projesi için Togo, Benin, Güney Afrika, Namibia, Zimbabve ve Rusya'ya gider. Johannesburg'un merkezindeki duvarların fotoğraflarını çekerken saldırıya uğrar ve fotoğraf makinesi bıçak zoruyla çalınır, ancak sivil polisler sayesinde makinesini gelir alır ve olayı yalnızca birkaç sıyrıkla atlattır. İstanbul'da Artess Çamlıca Baskı Atölyesi'nde Süleyman Saim Tekcan'ın gözetiminde Duvarlar 1980 çalışması için 10 adet ipek baskı gerçekleştirir (baskı sayısı 100).

1992

Ona Takdir Madalyası veren Rusya Kültür Bakanlığı'nın davetlisi olarak, St Petersburg'daki Rus Devlet Müzesi'nde bir kişisel sergi açan ilk batılı sanatçı olur (Duvarlar ve Kapılar 1990-91), Sergi daha sonra Moskova'daki Sanatçılar Birliği'ne taşınır. Doğançay'ın Dünya Duvarları fotoğraflarından bir seçkinin yanı sıra Gilbert Lascault and Denys Riout'nun yazıların içeren *Dessine-Moi l'Amour* (Bana Aşkın Resmini Çiz), Paris'teki Editions Syros Alternatives tarafından yayınlanır.

1993

Fransa'daki Aubusson şehri Doğançay tarafından tasarlanmış ve Atelier Raymond Picaud'da üretilmiş bir duvar halısını belediye başkanının ofisi için satın alır. Çok üretken olduğu 30 yılını Manhattan'da iki odalı bir apartman dairesinde geçirdikten sonra sonunda SoHo Singer binasında gösterişli bir çatı dairesine taşınabilir.

1994

New York, SoHo'daki Nicholas Alexander Gallery'de kapı ve duvar resimlerinden kapsamlı bir seçkiyi sergiler. Sergiye Eleanor Flomenhaft'ın yazısı bulunan Kapılar ve Duvarlar kataloğu eşlik eder. UNICEF, servis altlığı olarak kullanmak üzere Doğançay'ın resimlerinden birini seçer. Fransız yayın Ci Gallimard, Julian Barnes'in Aşk Vesaire romanının kapağı olarak Doğançay'ın resimlerinden birini seçer.

1995

Alexander'ın Duvarları Serisi üzerine çalışmaya başlar. Bu büyük boyutlu tuvaler Manhattan'daki artık kullanılmayan mağazanın tahtalarla kapatılmış dış cephesini andırır. Siyah kağıt ve boyayla kaplı olmasına rağmen cephe kısa süre sonra yıpranmış, siyah zeminin üzerindeki yırtık ve deliklerden renkler görünmeye başlamıştır. T.C. Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü madalya ve rozetiyle onurlandırılır. Bu Türkiye'de bir sanatçıya verilen en önemli ödüldür. Dünya Duvarları projesi için Vietnam, Burma, Nepal, Bangladeş, Sri Lanka, Bahreyn, Katar, Umman, Birleşik Arap Emirlikleri, Yemen, Lübnan ve Suriye'ye gider. The Paris Review, Doğançay'ın Uzun Yıl V (1994) yapıtını 134. sayısına kapak yapar.

1996

Dünya Duvarları Serisi'nden iki fotoğrafı UNICEF kartlarına basılır. New York'ta Singer binasının 8. katındaki yeni bir atölyeye taşınır.

1997

Dünya Duvarları projesi için Azerbaycan, Ukrayna ve Makedonya'ya gider.

1998

Antik & Dekor dergisinin görsel sanatlar alanında Türkiye Tarihsel Kültürel Miras ve Sanat Ödülü'nü alır. New York'un Mavi Duvarları aslında New York Metro Duvarları Serisi'nin devamıdır. Doğançay önce bir istasyonun tadilat süreci sırasında kurulan mavi tahtaperdelerden ve ardından şehrin sokaklarında gördüğü benzerlerinden esinlenmiştir. New York Kenti'nin 100. yıl kutlamaları çerçevesinde, JFK Uluslararası Havalimanı'nda Doğançay'ın Daha Önce Hiç Görülmemiş Haliyle Brooklyn Köprüsü sergisi açılır. Büyük boyutlu 19 fotoğrafı içeren sergi uluslararası geliş terminalinde iki yıl boyunca açık kalır. Aynı fotoğraflar ertesi yıl Hudson Hills Press tarafından yayınlanan Bridge of Dreams (Hayaller Köprüsü) kitabında da yer alacaktır.

1999

Philip Lopate'in, Doğançay'ın Brooklyn Köprüsü platin baskı fotoğraflarım içeren Bridge of Dreams (Hayaller Köprüsü) adlı kitabı Brooklyn Halk Kütüphanesi'nde tanıtıldıktan sonra, Brooklyn Tarih Derneği'nde. New York Kent Müzesi'nde ve Barnes & Noble kitapevlerinde imza günleri düzenlenir. Doğançay Beyoğlu'nda harapdurumda, beş katlı bir binayı satın alır ve değerli dostları Oktay Duran ile Cem Bahadır'ın desteğiyle üç yıllık restorasyon süreci başlar. Restorasyonun tamamlanmasından sonra burada Burhan ve Adil Doğançay'ın çalışmalarından temsili bir kesitin sergilenmesi planlanır. New York Kenti Müzesi'nin düzenlediği New York Yüzyılı: Dünya Başkenti, Kentimiz, 1999-2000 sergisinde Doğançay'ın da bir Brooklyn Köprüsü fotoğrafı sergilenir.

2000

Doğançay-2000 için Artess Çamlıca Atölyesi işbirliğiyle, Sinan Demirtaş Atölyesi'nde 10 ipek baskı gerçekleştirilir (baskı sayısı 100). Dünya Duvarları projesi için Kazakistan, Kırgızistan, Türkmenistan ve Özbekistan'a gider.

2001

İlk retrospektif sergisini Dr. Nejat Eczacıbaşı Vakfı sponsorluğunda İstanbul Dolmabahçe Sarayı'nda gerçekleştirir.

2002

2000'li yıllardan itibaren müzelerin Doğançay'ın yapıtlarına olan ilgisi artar. Sonraki yıllarda alım yapanlar arasında şu müzeler vardır: Kunstmuseum, Basel; Museum Moderner Kunst, Viyana; Moderna Museet, Stockholm; Staatsgalerie Stuttgart; Solomon R. Guggenheim Müzesi, New York; Whitney Amerikan Sanatı Müzesi. New York; British Museum, Londra. Doğançay açık kalp ameliyatı geçirir.

2003

Ameliyatın ardından tamamen iyileşen ve enerji toplayan Doğançay sanat kariyerinde önemli bir atılım yapar. Baharda İstanbul'a taşınarak Doğançay Müzesi'nin tamamlanması için işleri yürütür. Alem dergisinin Yaşam Boyu Başarı Ödülü'nü alır, eski takımı Gençlerbirliği tarafından onur madalyası ile ödüllendirilir. Türkiye hükümetinin desteğiyle, Doğançay'ın Kaligrafiye Saygı (1981) projesi Brüksel'deki Avrupa Parlamentosu'nda sunulur. Dünya Duvarları projesi için Gürcistan'ın Batum kentine gider. Böylece seyahat ettiği toplam ülke sayısı 113 olur. Almanya'nın Siegen şehrindeki Siegerland Müzesi Dünya Duvarları arşivinden 80 büyük boyutlu fotoğrafı sergilerken, Kerber Verlag Bielefeld sergiye eşlik eden bir kitap yayınlar. Burhan Doğançay: Works on Paper: 1950-2000 (Burhan Doğançay: Kağıt Üzerine İşler: 1950-2000) New York'taki Hudson Hills Press tarafından yayınlanır. İstanbul'daki İş Bankası, Türk Eğitim Gönüllüleri Vakfı'na yardım amacıyla Kibele Sanat Galerisi'nde Doğançay'ın New York'un Mavi Duvarları Serisi'nden 18 tuval ve 15 kağıt üzerine işin yer aldığı bir sergi düzenler.

2004

Tamarind'de ürettiği 10 taş baskıdan oluan Duvarlar V port folyosunun alınmasıyla, Metropolitan Sanat Müzesi'nin daimi koleksiyonuna giren ilk çağdaş Türk ressam olur. Mart'ta seçim öncesinde duvarları görüntülemek için bir kez daha Atina'ya ve ardından Kıbrıs'a gider ve böylece ziyaret ettiği ülke sayısı 114'e yükselir. 6 Ekim'de Doğançay Müzesi resmi olarak açılır. Mart ayında Ankara'daki Sanat Kurumu'ndan Yılın Ressamı Ödülü'nü kazanan Doğançay, Aralık ayında Hacettepe Üniversitesi'nden onursal doktora unvanı alır.

2005

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin işbirliğiyle Doğançay Müzesi ilk jürili sanat yarışmasını 6-14 yaş grubu çocuklar için düzenler. Konu Beyoğlu ilçesidir ve ödülleri kurumsal sponsorlar tarafından verilir. Kasım ayında İstanbul Fransız Kültür merkezi, Doğançay'ın dokuz Aubusson duvar halısını içeren bir sergiye ev sahipliği yapar. Sergiyle aynı dönemde Thomas M. Messer. Doğançay Müzesi ve Bilgi Üniversitesi tarafından, modern sanat müzelerinin rolü ve sorumlulukları üzerine üniversitede bir konuşma yapması için İstanbul'a davet edilir. 19 Kasım'da Doğançay Artforum Ankara Plastik Sanatlar Fuarı'nın her yıl Türkiye içinde ve dışında sanatın tanıtılmasına önemli katkılar yapan kişilere verdiği Sanatçı Onur Ödülü'nün ilkinin alır. 7 Aralık'ta ise Art İstanbul Uluslararası Çağdaş Sanat Buluşması'nın Sanata Katkı Ödülü'ne layık görülür.

2006

Contemporary İstanbul Sanat Fuarı'ndan sanata katkıları dolayısıyla ödül alır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin işbirliğiyle Doğançay Müzesi'nin çocuklar için jürili ikinci sanat yarışması düzenlenir. Bu kez konu İstanbul'dur ve birincilik ödülü bir Paris seyahatidir. Sanat yarışması 1500 devlet ve özel okuldan 7000 öğrencinin katıldığı bir yıllık etkinlik haline gelir.

2007

Bodrum Turgutreis'te bir atölye açar (Villa Angela).

2008

Pera Muzesi'nde Jacques Villeglé ile ortaklaşa Collage Décollage: Doğançay-Villeglé sergisini açar. Bu sergi 2009 yılında İsviçre'nin Biel kentindeki Centre PasquArt'a taşınır. Hala devam eden tuval üzerine resim serisine başlar. Çerçevesiz Duvarlar kolajla yapılmış, çerçevesiz afişlerden oluşur. Brandon Taylor'ın yazdığı Urban Walls: A Generation of Collage in Europe and America (Kent Duvarları: Avrupa ve Amerika'da Bir Nesil Kolaj) adlı kitap Thomas M. Messer'in önsözünü New York'taki Hudson Hills Press tarafından yayınlanır. Modern kolajın tarihini inceleyen kitabın odağında Doğançay'ın çalışmaları yer alır.

2009

Doğançay'ın önemli yapıtlarından olan Mavi Senfoni (1987) düzenlenen bir açık artırmada, yaşayan bir Türk sanatçısına verilen en yüksek fiyattan alıcı bulur. Ankara'daki Sanat Kurumu'ndan Yılın Ressamı ödülünü alır.

2010

Doğançay Müzesi'nin sahibi ve işletmecisi olan Burhan-Angela Doğançay Sanat, Kültür ve Eğitim Vakfı kurulur. Ohio Üniversitesi Siegfried Hall Sanat Galerisi, Ohio eyaletinin Athens şehrindeki Kennedy Sanat Müzesi'nden ödünç alınan yapıtlarını sergiler.

2011

İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından Onursal Elçi seçilir. ABD'de Altın Türk Ödülü'nu alan 18 isim arasına girer. Daha Önce Hiç Görülmemiş Haliyle Brooklyn Köprüsü'nden 25 siyah-beyaz fotoğraf Floransa'da Aria Sanat Galerisi'nde sergilenir.

2012

Ribbon Mania (1982) isimli çalışması, New York'taki Metropolitan Sanat Müzesi'nin daimi koleksiyonuna eklenen ilk Türk çağdaş sanat yapıtı olur. Türkiye'de 60. yılını kutlayan UNICEF'e yardım amacıyla düzenlenen İstanbul'un Yıldızları Projesi'ne Çerçevesiz Duvarlar Serisi'nden bir yıldız tasarımıyla katkıda bulunur. Yeni duvar konseptleriyle denemeler yapmaya devam eder. Farklı serileri bir araya gelmeye ve kesişmeye başlar. Mayıs ayında, Burhan Doğançay "Fifty Years of Urban Walls" sergisi, İstanbul Modern Müzesinde açılır. Haziran ayında, Kamran İnce'nin Mavi Senfoni tablosundan ilham alarak bestelediği eserin dünya prömiyeri yapılır. Bu ilk kez bir Türk sanatçının tablosu için bestelenen eser olur.

2013

16 Ocak sabahı vefat eder.

DOĞANÇAY MÜZESİ 17. İSTANBUL ORTAOKULLAR RESİM YARIŞMASI

Açılış: 1 Şubat 2022 Salı, Saat: 14.00
Sergi: 1-9 Şubat 2022
Beyoğlu Belediyesi Başkanlık Binası
Sanat Galerisi